punit̃:ſed excedit modũ ĩ puniẽdo:⁊ iõ cru
delitas differt a ſeuitia ſiue feritate ſicut ma
licia humana a beſtialitate: ut dr̃ in.7.ethi.
¶ Ad primũ g̃ dõ ꝙ clemẽtia ē v̄tus huma
na:vnde directe ſibi opponit̃ crudelitas que
ē malicia humana. ſed ſeuitia vł̃ feritas cõti
net̃ ſub beſtialitate:vñ nõ directe opponit̃
clemẽtie. ſ; ſupexcellẽtiori v̄tuti quã phs vo
cat heroycã vł̃ diuĩcã:q̃ ſm nos videt̃ ptine
re ad dona ſpũs ſancti. vñ põt dici ꝙ ſeuitia
directe opponit̃ dono pietatis. ¶ Ad ſcðm
dõ ꝙ ſeuerus nõ dr̃ ſimpl̃r ſeuus:q2 hoc ſo
nat in vitiũ:ſed dr̃ ſeuus circa feritatẽ ꝓpter
aliquã ſilitudinẽ ſeuitie q̃ non ē diminutiua
penaꝝ. ¶ Ad tertium dõ ꝙ remiſſio in pu
niẽdo nõ ē vitiũ niſi inq̃tũ ꝑtermittit̃ ordo
iuſticie quo aliquis dẽberet puniri ꝓpter cul
pã quã excedit crudelitas:ſeuitia aũt penit᷒
hũc ordinẽ nõ attẽdit. vñ remiſſio punitõis
directe opponit̃ crudelitati non aũt ſeuitie.

Einde ↄſide
randũ eſt de modeſtia. Et
ꝑ de ipa in cõi. 2° de ſingu
lis q̃ ſub ea ↄtinent̃. Circa
ꝑmũ querũtur duo. ꝑ vtrũ
modeſtia ſit pars temperantie. 2° que ſit
materia modeſtie.

Ad primum ſic pro

cedit̃. Videt̃ ꝙ modeſtia nõ ſit ps tpantie.
Modeſtia.n.a modo dr̃. ſed ĩ oĩbus v̄tutib᷒
reqrit̃ modus:nã v̄tus ordinat̃ ad bonũ. bo
nũ aũt vt Aug᷒ dicit in li. de nã boni:cõſiſtit
in modo:ſpe:⁊ ordine. g̃ modeſtia ē gñalis
virt᷒. nõ g̃ dꝫ poni ps tpantie. ¶ ꝑ. Laus tẽ
perãtie videt̃ ↄſiſtere ꝑcipue ex q̃dã modera
tõe:ex hac aũt ſumit̃ nomẽ modeſtie. g̃ mo
deſtia ē idẽ qð tpantia:⁊ nõ pars eius. ¶ ꝑ.
Modeſtia vr̃ cõſiſtere circa ꝓximoꝝ corre
ctõem:ſm illud. 2. ad Thimo. 2° Seruũ dei
nõ opꝫ litigare:ſed mãſuetũ eſſe ad oẽs: cũ
modeſtia corripiẽtẽ eos q reſiſtũt v̄itati:ſed
correctio delinq̃ntiũ ē actus iuſticie vł̃ cari
tatis:vt ſ̄ hitũ ē. g̃ vr̃ ꝙ modeſtia magis ſit
ps iuſticie q̃ꝫ tpantie. ¶ Sed ↄ̄ ē ꝙ Tulli᷒
ponit modeſtiã ptẽ tpantie. R° dõ ꝙ ſicᷠ
ſ̄ dictũ ē:tpantia moderatõeꝫ adhibet circa
ea in q̄bus difficillimũ ē moderari. ſ. circa
ↄcupiſcẽtias delectatõum tact᷒. vbicũqꝫ ãt
ē aliq̃ v̄t᷒ ſpãl̃r circa aliqð maximũ:opꝫ eſſe
aliã v̄tutẽ circa ea q̃ mediocrit̃ ſe hñt: eo ꝙ
opꝫ q̃tũ ad oĩa vitã hõis ſm v̄tutes eẽ regu
latã ſicᷠ ſ̄ dictũ ē:ꝙ magnificẽtia ē circa ma
gnos ſũpt᷒ pecuniaꝝ:ꝑter quã ē neccĩa libali
tas q̃ ſit circa mediocres ſũpt᷒. vñ neccĩuꝫ eſt
ꝙ ſit q̃dã v̄t᷒ moderatiua ĩ alijs mediocrib᷒
ĩ q̄bus nõ ē ita difficile moderari: ⁊ h̃ virt᷒
vocat̃ modeſtia:⁊ adiungit̃ tpantie tanq̃ꝫ ꝑn
cipali ¶ Ad ꝑmũ g̃ dicẽdũ ꝙ nomẽ cõe q̃nq꞉
appropat̃ his q̃ ſũt ĩfima:ſicut nomẽ cõe an
geloꝝ appropat̃ ĩfimo ordini angeloꝝ: ita ẽt
⁊ modus q cõit̃ obſuat̃ ĩ q̃libꝫ v̄tute appro
pat̃ ſpãl̃r v̄tuti q̃ in minimis modũ ponit.
¶ Ad ſcðm dicẽdũ ꝙ aliq̃ ĩdigẽt tpatiõe ꝓ
pter ſuã vehemẽtiã:ſicut forte vinũ tpat̃:ſed
moderatio reqrit̃ in oĩbus:⁊ iõ tpantia ma
gis ſe hꝫ ad paſſiones vehemẽtes: modeſtia
v̄o ad mediocres. ¶ Ad t̃tium dõ ꝙ mode
ſtia accipit̃ ibi modo cõiter ſũpto ꝓut reqri
tur in oĩbus virtutibus.

Ad ſecunduꝫ ſic pro

cedit̃. Vr̃ ꝙ modeſtia ſit ſoluꝫ circa exterio
res actões. Interiores.n. mot᷒ paſſionũ alijſ
noti eẽ nõ poſſũt. ſed apł̃s ad Phil̃. 4. man
dat vt modeſtia noſtra nota ſit oĩbus homi
nibus. g̃ modeſtia eſt ſolũ circa exteriores
actões. ¶ ꝑ. Virtutes que ſũt circa paſſio
nes diſtinguũt̃ a v̄tute iuſticie que eſt circa
opatões:ſed modeſtia vr̃ eẽ vna v̄tus. ſi g̃ ē
circa opatões exteriores:nõ erit circa aliq̃s
interiores paſſiones. ¶ ꝑ. Nulla v̄tus vna
⁊ eadẽ ē circa ea q̃ ptinẽt ad appetitũ qð eſt
ꝓpriũ v̄tutũ moraliũ:⁊ circa ea que ptinent
ad cognitõem:q̃ eſt ꝓpe v̄tutũ ĩtellectualiuꝫ
neqꝫ ẽt circa ea que ptinẽt ad iraſcibilem ⁊
cõcupiſcibilẽ. ſi g̃ modeſtia ē vna v̄tus: non
põt eẽ circa oĩa ꝑdicta. ¶ Sed ↄ̄. In oĩb᷒ ꝑ
dict} oꝫ obſuat̃ modũ a q̃ modeſtia dr̃. g̃ cir
ca oĩa ꝑdicta ē modeſtia. ¶ R° dõ ꝙ ſicut
dictũ ē modeſtia differt a tpantia ĩ h̃ ꝙ tẽ
perãtia ē moderatiua eoꝝ q̃ difficillimũ ē re
frenare:modeſtia ãt ē moderatiua eoꝝ q̃ ĩ h̃
mediocrit̃ ſe hñt. Diuerſimode ãt aliq̃ dẽ mo
deſtia videt̃ eẽ locuti. vbicũqꝫ.n. ↄſideraue
rũt aliquã ſpãlẽ rõem boni vł̃ difficultatis
ĩ moderãdo illud ſubtraxerũt modeſtie reli
quẽtes modeſtiã circa minora. Manifeſtũ
ē aũt oĩbus ꝙ refrenatio dẽlectationũ tact᷒
ſpãlem quãdã difficultatẽ hẽt. vnde omnes
tpantiã a modeſtia diſtinxerũt:⁊ ꝓpter hoc

Tullius ꝯſiderauit qđdā ſpālebonū eē i mo
deratōe penaꝝ: ⁊ iō etiā clemētiā ſubtraxit
modeſtie ponēs modeſtiā circa oīa que reli
quūtur moderāda: que qdē videt̄ eē q̄tuoꝛ:
quoꝝ vnꝰ ē motꝰ aī ad aliquā excellētiā: quā
moderat̄ humilitas. ſcđm aūt deſideriū eoꝝ
q̄ pertinent ad cognitōem: ⁊ in h̄ moderat̄
ſtudioſitas q̄ opponit̄ curioſitati. tertiū aūt
qđ ꝑtinet ad coꝛpales motus ⁊ actōes: vt .ſ.
decent̄ ⁊ honeſte fiāt tā in his que ſerio q̄ȝ i
his q̄ ludo agunt̄. quartuȝ aūt eſt qđ ꝑtinet
ad exterioꝛē apparatū: puta in veſtibꝰ ⁊ ī ali
is huiuſmōi. Sed circa quedā eoꝝ alij poſu
erūt q̄ſdā ſpāles v̄tutes: ſicut Andronicꝰ mā
ſuetudinē ſimplicitatē humilitatē ⁊ alia hꝰi
de q̄bus ſ̄ dictū eſt. Ariſtoteles aūt circa de
lectatōem ludoꝝ poſuit eutrapeliā: q̄ oīa cō
tinētur ſub modeſtia ſꝫ ꝙ a Tullio accipit̄
⁊ hoc mō modeſtia ſe hēt nō ſolū circa exte
rioꝛes actōes: ſed ēt circa interioꝛes. ¶ Ad
p̄mū ḡ dicenduȝ ꝙ apl̄s loq̄t̄ de modeſtia ꝑ
ut ē circa exterioꝛa: ⁊ t̄n etiā interioꝝ mode
ratio manifeſtari pōt ꝑ q̄dam exterioꝛa ſig̃.
¶ Ad ſecūdum dđ ꝙ ſub modeſtia ꝯtinet̄
dīſe v̄tutes q̄ a dīſis aſſignant̄. vn̄ nihil ꝓhi
bet modeſtiā eē circa ea q̄ req̄rūt dīſas v̄tu
tes: ⁊ t̄n nō ē tāta dīſitas int̄ ꝑtes modeſtie
adinuicē: q̄ta ē iuſticie que ē circa opatōes
ad ꝑpantiā q̄ ē circa paſſiones: q2 in actōibꝰ
⁊ paſſionibꝰ ī q̄bus nō ē aliq̄ excellēs diffict̄
tas ex ꝑte mãe: ſꝫ ſolū ex ꝑte moderatōis: n̄
attēdit̄ v̄tus niſi vna. ſ. ſm rōem moderati
onis. Et ꝑ h̄ pꝫ ēt r̄nſio ad tertium.

Deinde ꝯſide
randū eſt de ſpēbus mode
ſtie. Et p̄ de humilitate ⁊ ſu
ꝑbia q̄ ei oppōit̄. 2º d̄ ſtudio
ſitate ⁊ curioſitate ſibi oppo
ſita. 3º de modeſtia ſm ꝙ ē in v̄bis vel fcīs
¶ 4º de modeſtia ſm ꝙ ē circa exterioꝛē cul
tū. Circa humilitatē querūt̄ ſex. p̄ vtꝝ hu
militas ſit v̄tus. 2º vtꝝ ꝯſiſtat ī appetitu vl̄
ī iudicio rōnis. 3º vtꝝ aliq̄s ꝑ humilitatē ſe
debeat oībus ſubijcē. 4º vtrū ſit ꝑs mode
ſtie vl̄ ꝑpantie. 5º de cōparatōe eiꝰ ad alias
virtutes. 6º de gradibꝰ humilitatis.

Ad pꝛimum ſic pꝛo
cedit̄. Uidet̄ ꝙ hūilitas nō ſit virtus. Uirtꝰ
.n. impoꝛtat rōnē boni: ſed humilitas v̄r im
poꝛtare rōeȝ mali penalis: ſm illud p̄s. Hūi
liauerūt in ꝯpedibꝰ pedes eiꝰ. ḡ humilitas n̄
ē v̄tus. ¶ P̄. Uirtus ⁊ vitiū opponūtur: ſed
humilitas q̄nq3 ſonat ī vitiū. dr̄. n. Eccl̄ 19º
Eſt qui neq̄ter ſe humiliat. ḡ hūilitas nō eſt
v̄tus. ¶ P̄. Nulla v̄tꝰ opponit̄ alij v̄tuti: ſꝫ hu
militas v̄r opponi v̄tuti magnimitatis q̄ tē
dit in magna. hūilitas aūt ipa refugit. ḡ v̄r
ꝙ humilitas nō ſit v̄tus. ¶ P̄. Uirtus ē di
ſpoſitio ꝑfecti: vt dr̄ in. 7. phyſi. ſed hūilitas
videt̄ eē iꝑfectoꝝ. vn̄ ⁊ deo nō ꝯuenit hūi
liari: q2 nulli ſubijci pōt. ḡ v̄r ꝙ humilitas n̄
ſit v̄tus: ¶ P̄. Oīs v̄tus moꝛalis ē circa acti
ones ⁊ paſſiones: vt dr̄ in. 2. ethi. ſed humili
tas nō cōnumerat̄ a ph̄o inter virtutes que
ſunt circa paſſiones: nec etiā cōtinet̄ ſub iu
ſticia q̄ ē circa actōes. ḡ videt̄ ꝙ non ſit vir
tus. ¶ Sed ꝯ̄ ē qđ Oꝛigenes dicit expōnēs
illud Luc. p̄. Reſpexit humilitatem ancille
ſue. Hūilitas ꝓpe ī ſcripturis vna d̄ v̄tutibꝰ
ꝑdicat̄. ait q̄ppe ſaluatoꝛ. diſcite a me: q2 mi
tis ſū ⁊ hūilis coꝛde. ¶ Rn̄deo dđ ꝙ ſicut
ſ̄ dictū ē cū de paſſionibꝰ ageret̄: bonuȝ ar
duū hꝫ aliq̄d vn̄ attrahit appetitū. ſ. rōeȝ bo
ni: ⁊ hēt aliq̄d retrahēs. ſ. ipam difficultateȝ
adipiſcēdi: ſm quoꝝ p̄mum inſurgit motus
ſpei: ⁊ ſꝫ aliđ motꝰ deſꝑatōis. Dictū ē āt ſ̄ ꝙ
circa motꝰ appetitiuos q̄ ſe hn̄t ꝑ modū im
pulſiōis oꝫ eē v̄tutē moꝛalē moderātē ⁊ re
frenātē. circa illos aūt q̄ ſe hn̄t ꝑ modū retra
ctōis ⁊ reſilitōis ex ꝑte appetitꝰ oꝑ3 eē vir
tutē moꝛalē firmātē ⁊ impellētē. Et iō circa
appetitū boni ardui neccīa eſt duplex v̄tus.
Una qdē que tēperet ⁊ refrenet aīum ne im
moderate tēdat ī excelſa. ⁊ h̄ ꝑtinet ad v̄tutē
humilitatis. Alia v̄o que firmat aīum ꝯ̄ dſpe
ratōem ⁊ īpellat ipm ad ꝓſecutōem magno
rū ſm rōeȝ rectā: ⁊ h̄ ē magnimitas: ⁊ ſic pꝫ
ꝙ hūilitas ē q̄dā v̄tꝰ. ¶ Ad p̄mū ḡ dđ ꝙ ſicꝫ
Iſidoꝰ dicit in li. ethimol̄. humilis dr̄ q̄ſi hu
mi accliuus. i. imis inherēs. Quod qdeȝ cō
tingit duplr̄. Unoº ex p̄ncipio extrinſeco: pu
ta cum aliquis ab alio deijcitur: ⁊ ſic humi
litas eſt pena. Alio mō a p̄ncipio intrinſeco
⁊ h̄ pōt fieri q̄nq3 quidē bene: puta cū aliq̄s
ꝯſiderās ſuū defectū tenet ſe ī īfimis ſm ſu
um modū. ſicut Abrahā dixit ad dn̄m Gen̄.
18. Loq̄r ad dn̄m meū cū ſim puluis ⁊ cinis
⁊ hoc mō humilitas ponit̄ v̄tus. q̄nq3 āt pōt
fieri male: puta cū hō honoꝛē ſuū nō intelli
gēs: cōpat ſe iumētī īſipiētibꝰ: ⁊ ſ̄lis ſit illis.